

a schykne běchu hobronite. Woni wołachu swojich předných towarischow s měním, woni stschélachu, ale dkujsko níeběscho tam žedno wotgrono. Robinson pak běscho Pětka a jadnogo kožownika do golki hupoškał, ab tam někak dréšche gotowalej, a dyž bužotej wižesch, až te na to szluchaju, dejtej jich do gole sabluziſch. Taſka laſznoscž ſe jim děre raži. Pſcheto ačo te žaſescho taſke dréſche huſkyslachu, wostawichu dwěju pla zołna a te woſymjo gnachu do gole. Pětko a jago pomožnik huwežefchtej swoju laſznoscž welgin děre a molifchtej tych woſymjoch na gožinu daloko do gole, potom pak ſe roſchifchtej na bliſchej droſe k Robinsonu.

Robinson, Pětko a te druge napadnuchu něto napſchiſmo teju pſchi zołnie, kenz ſe tak welgin hulekafchtej, až na haborańe ſe němyſlaſchtej, ale jano wo gnadu pſchofſachtej. Něto jima ruze huweſachu a zołn na ſuche ſporachu. Děre běscho, až možachu taſke ſchykno ſa krami hugbaſch, až te na ſoži niz něhumarkowachu.

Něto zaſachu na tych ſ gole. Te tež pſchižechu, ale niz ſchykne na ras. Běscho ſe porachu a jim bu napſchefschiwo poſlany jaden ſ tych hobgnazonych kožownikow, ab jim gronił, lěz kſchě ſe ſ dobrým powdaſch; joli až niz, ga jo kněs teje kupu pſchikafał, až deje buſch ſchykne ſaſtſchélone, kenz ſwoje buſchki nědaju; waſch zołn jo wſety, kaž ten předny a ſchykne druge kožowniki ſu popajžone. Něto hustupi Robinson a kapitän a ten k nim žaſcho: Szyniſcho waſchu weru na boſ, ga bužo wam wodane! Ačo taſke wižechu a ſlyſchachu, ſchlapichu ſwojo